

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. L. De Incorporalibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

hum, absolvo vel condemno. Anton. Gabr. commun. l. 1. tit. de præsump. conclus. 13. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. gloss. 43. n. 54. Marian. Anton. variar. resolut. lib. 1. resolut. 69. n. 5. & resolut. fin. casu 62. Cardin. Tusch. pract. concl. tom. 4. lit. I. concl. 81. per tot.

Limita, nisi uterque contrahentium consentiat, id enim vult textus in d. l. l. e. dum de actis agit in continenti adjectis, quæ certè non nisi utriusque consensu constant. l. 1. §. 2. de pact. Schultz. not. ad q. 4. p. 2. vol. 2.

CAP. L.

De Incorporalibus.

Incorporalia dividi non possunt. l. 2. §. & barum 1. ubi Jaf. n. 2. l. 72. ubi Bart. de V. O. l. 17. de servit. neque ad numerum mobilium immobiliumve aggregari, l. 15. §. in venditione 2. ubi Jaf. de judic. l. 7. ubi Bart. de pecul. nisi per interpretationem, cum pro subjecta materia id fieri necesse sit, quo casu plerumque pro immobilibus habentur. l. 2. C. de servit. vid. l. 14. C. de SS. Eccles. l. 1. C. si advers. transact. Wesemb. in parat. ff. de rer. divis. n. 4. quapropter nec possideri nec detineri intelliguntur. l. 13. §. 1. ff. de acqu. dom. l. 4. §. 27. ff. de usufructu. ideoque nec actione rei vindicationis peti possunt, licet aliis actionibus in rem vindicentur tot. tit. ff. si serv. vind. & simpliciter nec traditionem, nec usucapionem recipiunt. Quod si tamen aliquando possideri legantur, veluti in l. fin. de itin. act. priv. & tradit. u. §. 1. l. 3. in princip. ff. de usufructu. hoc de impropria & analogica possessione intelligendum erit: sicut plerumque particula quasi vel veluti improprietatem denotans adjicitur: itaque cum Ulpianus in l. 2. circa fin. de precar. loquatur de possessione juris vel corporis, non in uno significato possessionem accipit, sed respectu corporis propriè, respectu verò juris impropriè, Hegenit. lib. 1. de poss. cap. 3. num. 28. Ex quo consequitur, quod juriur incorporalium illa quasi possessio non aliter induci ac acquiri dicatur, quam sciente & patiente Domino, in cuius præjudicium acquiritur, l. quoties 15. & l. fin. ff. de servit. l. 2. Cod. eod. ibique Dd. Gail. lib. 2. observ. 66. n. 4. Covarr. in cap. possessor. p. 2. in princip. num. 8. de Reg. Jur. Schurff. consil. 84. num. 3. cent. 2. vid. & Fridericum Mindan. in tract. de interd. 28. n. 70. ubi ait, quod licet aliqui Doctores putent scientiam & patientiam in his casibus non adeo esse necessariam, sed sufficere ad acquirendam quasi possessionem juriur incorporalium ipsum usum absque scientia illius, cui præjudicium fit, hoc ipsum tamen limitat, modo usus ille fuerit pacificus, & ab eo, cui præjudicat, non impeditur, add. & Covarr. d. loc. n. 9. vers. ego vero. Ex diuturno enim usu & maxime non clandestino, sed manifesto actuum possessionum, præsumitur quidem scientia & patientia ejus, contra quem exercetur, sed ista omnia

cessant & eliduntur, ubi per actus contrarios prohibitionis, protestationis liquido de dispatientia constat, contra quem possessio vel quasi vult quæri, adeo ut etiam vel per unicum actum dispatientia possessionis acquisitio impediatur. Wesemb. l. consil. 18. num. 19. Molin. in Consuet. Paris. rubr. 1. de feud. §. 7. n. 19.

CAP. LI.

De Incorporatione.

Axioma I.

Incorporata eodem Jure habentur cum illis, quibus incorporantur, Mov. consil. 5. n. 29.

II.

Per incorporationem jura quæ sita non nisi in futurum exerceri possunt, ad præterita verò & lites pendentes minimè pertinent, cum nec ipsa lex eo extendatur. Brunnem. consil. 136. num. 56. & 125.

III.

Incorporatio facti est, neque præsumitur. Brunnem. consil. 162. n. 31. n. 168. 175. seq.

CAP. LII.

De Incrementis Juris

vid. supra Augmentum.

Sententiæ Juris paulatim admittuntur, l. 11. §. 13. de legat. 3. Nulla enim lex neque scil. videtur ad omnia sufficienter ab initio promulgatum: Sed multa indigere correctione & ad naturæ varietatem & ejus machinationes sufficiat. Nov. 74. præfat. Bitch. in prælect. 1. F. 8. §. 1. in fin. Cujac. ad tit. C. de præd. & aliis reb. min. l. 13. ff. de LL. §. 1. Inst. de fideicom. hered. §. 3. Instit. de testam. ord. & §. item si quis 13. vers. sed Inst. de inutil. stipul. princ. Inst. de Codicill. §. 1. vers. antiquissimo. l. F. 1. l. 18. §. 1. ff. de judic. §. cæterum 3. ibi: Praetores paulatim. Instit. de legit. agnat. success. Exemplum est in l. 9. de oblig. & act. ubi cum quatuor tantum actiones filiofam. datæ essent, postea omnes datæ sunt: alud vid. in l. 5. de manumiss. vind. ubi cum diceretur dubitatum fuisse, an Consul apud se posset manumittere, post collata cum l. univ. §. 2. de offic. Consulis, nullam amplius hac de re dubitationem esse ibidem deciditur. Simile habemus in Lege Falcidia; cum enim initio pactis demum heredes hoc obtineant, ut detrahere ipsis partem de hereditate liceret, §. 2. in fin. Instit. ad Leg. Falcid. Tribuns plebis id, quod usitatum fieri in civitate, traduxit in legem. Bachöv. add. §. 2. Instit. d. tit. in fin. His adde & l. 10. §. ult. C. de advocat. divers. judic. hinc illud Cujacii lib. 3. Paul. ad edict. l. 4. de præd. p. 15. ubi ait, quod vulgo fieri solet, sæpe ab in Legem & habetur pro facto vel pro dicto, etiamsi dictum aut factum non sit. l. ult. Cod. de fidejuss. quod haud mirum est: non enim consistent exempla, unde coeperunt, sed quamlibet in tenuem recepta tramitem, latissime evagandi sibi viam faciunt, & ubi semel recto aberratum est, in præceptis pervenitur, nec quisquam